

Định đô hộ ca

Vân Dương thương chính khứ,
Lưỡng ngạn nhiều thương cổ.
Ngô ngư suyễn nguyệt thì,*
Đà thuyền nhất hà khô.
Thủy trọc bất khả ẩm,
Hồ tương bán thành thổ.
Nhất xứong "Đô hộ" ca,
Tâm tồ lệ như vũ.
Vạn nhân tạc bàn thạch,
Vô do đạt giang hử.
Quân khan thạch Mang, Đãng
Yểm lệ bi thiên cổ.

* Đất Ngô thuộc miền Giang Tô, khí hậu vào thời điểm đó vô cùng nóng nực, được gọi là tiết trâu Ngô thờ trắng : trâu bị ám ảnh bởi sức nóng của mặt trời nên khi nhìn mặt trắng (tưởng là mặt trời), chúng thờ phỉ hơi.

Dịch Thơ
Bài ca Định đô hộ

Đường ngược lên Vân Dương,
Đôi bờ buồn trù mật.
Tiết trâu Ngô thờ trắng,
Người kéo thuyền khô thật.
Nước đục uống không trôi,
Nửa bầu đọng thành đất.
Khúc "Đô hộ" cất lên,
Lệ trào đau thắt ruột.
Muôn người cột vào đá,
Cách gì tới bờ được.
Mang, Đãng kia nhìn lên,
Muôn thuở buồn lệ nuốt.

Bản dịch: KHUÔNG HỮU DỤNG